

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация

В сила от 17.09.1991 г.

Отразена деноминацията от 05.07.1999 г.

Обн. ДВ. бр.77 от 17 Септември 1991г., изм. ДВ. бр.24 от 14 Март 1995г., изм. ДВ. бр.49 от 30 Май 1995г., изм. ДВ. бр.65 от 21 Юли 1995г., изм. ДВ. бр.90 от 24 Октомври 1996г., доп. ДВ. бр.122 от 19 Декември 1997г., изм. ДВ. бр.33 от 24 Март 1998г., изм. ДВ. бр.130 от 5 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.154 от 28 Декември 1998г., доп. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.69 от 3 Август 1999г., изм. ДВ. бр.26 от 29 Март 2000г., изм. ДВ. бр.85 от 17 Октомври 2000г., изм. ДВ. бр.1 от 2 Януари 2001г., доп. ДВ. бр.28 от 19 Март 2002г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.119 от 27 Декември 2002г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2003г., изм. ДВ. бр.19 от 1 Март 2005г., изм. ДВ. бр.34 от 19 Април 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.69 от 25 Август 2006г., изм. ДВ. бр.61 от 27 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.63 от 3 Август 2007г., изм. ДВ. бр.54 от 13 Юни 2008г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.6 от 23 Януари 2009г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.44 от 12 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.9 от 28 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.32 от 19 Април 2011г., изм. ДВ. бр.36 от 10 Май 2011г., изм. ДВ. бр.57 от 26 Юли 2011г., изм. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г.

§1: Изменя чл. 34, ал. 2 като текстът: „Общият размер на възнаграждението на общинския съветник за един месец не може да надвишава 30 на сто от средната брутна работна заплата в съответната общинска администрация за последния месец от предходното тримесечие, а на председателя на общинския съвет - 90 на сто от възнаграждението на кмета на съответната община” се заменя от: „Размерът на основното възнаграждение на общинския съветник за един месец е равен на минималната работна заплата в страната за съответния месец.”

§2: Добавя нова ал. 3 към чл. 34 с текст: „Общинският съветник получава допълнително възнаграждение за участието си в работата на постоянните и временни комисии на Общинския съвет в размер, определен с правилника по чл.21, ал.3.”

§3: Добавя нова ал. 4 към чл. 34 с текст: „Общият размер на възнагражденията на общински съветник по ал.2 и ал.3 за един месец не може да бъде повече от 70 на сто от брутна работна заплата на Председателя на общинския съвет за съответния месец, а на Председателя на общинския съвет - 90 на сто от възнаграждението на кмета на съответната община.

§4: Изменя номерацията на съществуващите ал. 4, 5, 6, 7 като съответно се променят на ал. 5, 6, 7, 8

§5: Изменя съществуващата ал. 8 на чл. 34 като променя номерацията на ал. 9 и вместо израза „ал. 2” се записва „ал. 4”

ВНОСИТЕЛИ:

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация

Общинските съвети са ключов орган на местно самоуправление, от който зависят всички важни решения и приемането на политиките на общината. Именно затова е изключително важно да се стимулира приемането на добре обмислени и качествени решения. Една от стъпките в тази посока е осигуряването на възможността общинските съветници да могат да отделят достатъчно време и внимание за формиране на качествени политики за общината в условията и на финансова независимост. Общинските съветници в страната са над 5200 и от качеството на тяхната работа и решения зависи в много голяма степен развитието на общините и регионите на страната.

В допълнение в големите общини в България работата в общинския съвет не е допълнително занимание, за което са необходими няколко часа седмично, а е необходимо отделяне на голяма част от времето на общинските съветници за изготвяне на доклади, запознаване с доклади в дневния ред на комисиите и заседанията на общинския съвет, присъствие и активно участие в самите заседания на комисиите и сесиите на общинския съвет.

Активното участие в работата на общинския съвет отнема сериозен брой работни часове на месечна база и затруднява извършването на нормална трудова дейност в частния или държавния сектор. За да бъдат компенсирани и стимулирани експерти и отговорни личности да влизат и да работят активно в общинските съвети, както и да взимат най-добри, обмислени и ефективни решения, е необходима преоценка на метода и размера на заплащане за дейността на съветниците именно като се взима предвид тяхната активна работа в комисиите на общинските съвети и за формирането на политики за решаване проблемите на града.

Определеното възнаграждение за общинските съветници е коригирано нееднократно през последните години, като то беше систематично намалявано от популистки подбуди, като в сега действащия закон то е до 30% от средната заплата в администрацията на общината. Това на практика означава, че общинските съветници получават под минималната работна заплата за дейността си във всяка от общините в страната и не могат да бъдат осигурявани спрямо доходите, които получават.

От друга страна възнагражденията на общинските съветници следва да бъдат съотнасяни към аналогични дейности и в тази връзка те следва да се изчисляват на база възнагражденията получавани от председателя на общинския съвет.

С оглед на гореизложените аргументи е необходимо да се приемат съответните промени в ЗМСМА, за да се осигури справедливо заплащане на общинските съветници на база тяхната натовареност и възможностите на общините, които управляват.

ВНОСИТЕЛИ:

Законът е приет от XLII Народно събрание на 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.